

## USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **IZOWEN, a.s.**, DIČ: CZ14891115  
sídlem Masarykovo náměstí 292, 436 01 Litvínov

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**  
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2024, č. j. 25094/24/5200-11432-709204,**  
**o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,**

**takto:**

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

### Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2024, č. j. 25094/24/5200-11432-709204, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 10. 8. 2022, č. j. 1822816/22/2508-50522-508381, kterým byla žalobci za zdaňovací období roku 2016 z moci úřední doměřena daň z příjmů právnických osob v částce 3 554 900 Kč a dále byla dodatečně zrušena daňová ztráta z příjmů právnických osob v částce 5 021 578 Kč a současně bylo stanoveno penále a povinnost jeho uhrazení v souhrnné částce 761 195 Kč.
2. V podání ze dne 23. 2. 2025 žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že správci daně nabídl, že prodá jím vlastněnou nemovitost a získanou kupní cenu složí na účet správce daně. Poukázal na to, že správce daně poté, co byl o tomto jednání u něj sepsán zápis, však zřízením zástavního práva dotyčný prodej zablokoval. Navzdory zmíněnému jednání správce daně následně zablokoval účty žalobce, což v praxi znamená jeho ekonomickou likvidaci. Zdůraznil, že v případě, že budou procesní kroky správce daně pokračovat, nemá žalobce žádnou možnost pokračovat v ekonomické činnosti, přičemž i kdyby bylo jeho žalobě vyhověno, byl by žalobce pravděpodobně již v úpadku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. Žalovaný v písemném vyjádření konstatoval, že žalobce ohledně existence újmy stíhá nejen břemeno tvrzení, ale i břemeno důkazní. Žalovaný má za to, že k přiznání odkladného účinku žalobě by bylo třeba řádně prokázat majetkovou situaci žalobce, hrozící újmu, její vztah k právním následkům napadeného rozhodnutí a její intenzitu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů, na jejichž základě by byl dán dostatečně věrohodný obraz celkové ekonomické a majetkové situace žalobce, tedy přehled o majetku, výkaz cashflow apod. V tomto případě však žalobce takto významnou újmu neosvědčil. Předložené listiny nemohou dle žalovaného poskytnout dostatečnou představu o celkové hospodářské, finanční a majetkové situaci žalobce. Konstatoval, že žalobce neuvedl, zda je vůbec ekonomicky činným subjektem, a jaké kroky směřující k tomu, aby zvládl své hospodářské potíže, činí. Pouze uvedl, že jeho činnost by byla ochromena. Zdůraznil, že ani netvrdí, že nedisponuje dostatečným množstvím volných finančních prostředků, které by mohl použít k úhradě předmětných daňových nedoplatků. Žalovaný má také za to, že přiznání odkladného účinku žalobě by se v daném případě mohlo dotknout důležitého veřejného zájmu, za který lze považovat zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru stanovených daňových povinností. Poukázal na to, že v případě žalobce se jedná o daňovou povinnost na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016, tj. z pohledu splatnosti se jedná o starou daňovou povinnost, která nebyla doposud žalobcem správci daně uhrazena, a žalovaný se obává, zda by v případě přiznání odkladného účinku žalobě a tím i odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, byl žalobce schopen předmětnou doměřenou daň v budoucnu uhradit. Žalovaný navrhl, aby soud návrh žalobce na přiznání odkladného účinku zamítl.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než

jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel z napadeného rozhodnutí, jímž byla žalobci vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2016 ve výši 3 554 900 Kč a současně mu bylo stanoveno penále a povinnost jeho uhrazení v souhrnné částce 761 195 Kč. Z toho je zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobce se zmenší, čímž mu bude způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že v návaznosti na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se týká „toliko“ žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Má-li mít návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že v případě existence pravomocného správního rozhodnutí existuje veřejný zájem na jeho výkonu, musí vždy soud poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, která se poměruje s důležitým veřejným zájmem, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
11. Žalobce v předmětné věci spatřoval hrozící újmu v tom, že bude muset uhradit částku 3 554 900 Kč a dále penále v souhrnné částce 761 195 Kč. Na podporu svých tvrzení však žalobce nedoložil žádné listiny, z nichž by soud mohl hodnověrně ověřit, jakých příjmů žalobce dosahoval (výpisy z bankovního účtu, stav pokladny, výkaz cashflow apod.) a jakým disponuje majetkem (přehled o majetku). Bez předložení těchto listin soud nemůže

komplexně posoudit celkovou výdělkovou a majetkovou situaci žalobce, a tedy i možný dopad napadeného rozhodnutí do majetkových poměrů žalobce.

12. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Veřejný zájem lze spatřovat především ve výkonu pravomocných správních rozhodnutí. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, neboť soudu nepředložil relevantní doklady či jiné důkazní prostředky, na jejichž podkladě by bylo možno hodnověrně ověřit jeho tvrzení.
13. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl výrokem I. usnesení tak, že podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1547001324.

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 19. března 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.  
předseda senátu